

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 7. De Confessione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

verba repeti: Accipe Sanctum gladium, munus à DEO,
in quo deijcies Adversarios Populi mei Israël.

§. VII.

De Confessione.

I. Est Sacramentum, in quo homini peccata sua legitimè confitenti & detestanti vera à Sacerdote absolutio, eorùmque remissio conceditur; de qua sequentia Ascetæ specialiter sunt notanda.

II. Primum est, ut ante omnia Electionem legitimi Confessarij suadeat, ideòque illud Ecclesiastici monitum in memoriam revocet: Ne subijcias de omni homini pro peccato. Et illud Ludovici Regis Filio datum præceptum: Fac idoneus tibi sit Conscientiæ Arbitr, cujus prudentiâ doctrinâque semper tutus sis. Quam in rem Joannes Avila, Confessarium, inquit, elige unum ex millibus, imò ut S. Franciscus Salesius ait, inter decem millia; dici enim non potest, (addit idem,) quanta sit ad excipiendas confessiones idoneorum inopia; si ex his tribus, caritate scilicet, doctrinâ, & prudentiâ vel unicum in aliquo desideretur, est periculosæ plenum opus alex.

III. Alterum est, ut integritatem confessionis omni modo procuret, ideòque sedulò duos errores cavere faciat, scilicet *Erubescentiam*, quæ facit, ut peccata quoad substantiam non integrè aperiantur: & *negligentiam*, quæ facit, ut in genere duntaxat, & non quoad debitas circumstantias eadem peccata manifestentur. Et ad priorem quidem errorem cavendum proderit memorabilem S. Augustini sententiam proferre: O homo, quid times confiteri? illud, quod per confessionem

R 4

nem

nem scio, minùs scio, quàm illud, quod nescio. lac hi
 confiteri erubescis peccata tua? peccator sum, ita ce
 & tu, homo sum, humani nihil à me alienum pui V
 Confitere homo homini, homo peccator homi Con
 peccatori. Elige, quod vis; si non confessus lae sedule
 inconfessus damnaberis. Ad hoc DEUS exp qua,
 confessionem, ut liberet hominem, humilem; quidq
 hoc damnat non confitentem, ut puniat superbu gionis
 Ad alterum autem errorem cavendum proderit Car est, i
 nalis Bellarmini verba referre: Quæso te, inquit, itam
 um aliquem ante tribunal Judicis constitueres, & Confe
 diceres aliud, quàm: Iste egit contra legem; peti titiam
 velis ferre sententiam. Quid Judex iste responde Major
 an non putaret, se irrideri? Iste egit, inquis, contra Pœnic
 gem? contra quam legem? stulte, quam sententia illas E
 feram, si quod ejus sit peccatum, ignorem? Pari quia p
 one si Medicum adeas, & dicas: Mihi aliquid dolet fugiar
 hibe, quæso, medicamentum. Quid ille? non dico rem e
 stupide, quid est, quod tibi dolet? Caput, oculi, de dum t
 tes, renes, pedes? an putas omnia medicamenta om runt.
 bus malis convenire? Quid si tu podagrâ labores, exclar
 ego medicamentum dentibus adhibeam? quæ v

IV. Tertium est, ut sciat utilem & efficacem mo
 dum, confessionem fructuosam efficiendi, quod hie
 si efficiat, ut cum sincero dolore, & serio proposito
 mendationis peragatur; in quo quidem dolore & pro
 positò potissimum hujus Sacramenti fructum confite
 re, non immeritò dicunt Ascetæ; ita ut Thomas Kemp
 pensis dicere ausus sit: Secundum propositum nostrum
 cursus profectûs nostri. Unde rectè sibi quisque de
 ctum illud S. Macarij applicabit: Ploremus Fratres
 & producant oculi nostri lachrymas, antequam hie

hinc eamus, ubi nostræ igneæ lacrymæ corpora nostra comburent.

V. Quartum est, ut non frequentiam duntaxat Confessionis, sed generalis etiam Confessionis usum sedulum vehementer commendet; illam quidem, quia, ut Catechismus Pij V. sapienter & rectè dixit, quidquid hoc tempore Sanctitatis, pietatis, & Religionis in Ecclesia summo DEI beneficio conservatum est, id magna ex parte Confessioni tribuendum est. Istam verò, scilicet generalem Confessionem, quia & Confessario, & Pœnitenti majorem tribuit statûs notitiam, pro directione ipsius cumprimis necessariam; Majorem item parit confusionem & dolorem, dum Pœnitens omnia peccata sua in cumulo conspiciens in illas Ecclesiæ voces prorumpit: Heu mihi Domine, quia peccavi nimis in vita mea, quid faciam miser, quò fugiam, nisi ad te DEUS meus? Et tandem majorem etiam securitatem & quietem animæ generat, dum supplet ea, quæ in alijs Confessionibus defuerunt. Ut meritò in consideratione horum fructuum exclamet S. Augustinus: O felix conscientia puritas, quæ vermem interiorem excludis, quæ à carcere doloris liberas rationem, quæ ab omni immunditia purgas mentem. O mens sancta! O Paradisus deliciarum, varij bonorum operum virgultis confusus, variisque virtutum floribus purpuratus, & suaviter cælesti gratia irrigatus. Hæc est, Fratres mei, Paradisus, in quo plantatur lignum vitæ, & cælestis sapientia; hæc est thalamus DEI, palatium Christi, habitaculum Spiritûs

Sancti,

R §

§. VIII.